

718

Besluit van 15 september 1994 tot uitvoering van artikel 2, eerste lid, van de Tabakswet (Aanduidingsbesluit tabaksprodukten)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 22 november 1993, GVC/ADT 93.3650, mede namens Onze Minister van Economische Zaken;

Gelet op richtlijn nr. 89/622/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 13 november 1989 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten inzake de etikettering van tabaksprodukten (Pb EG L 359), alsmede op artikel 2, eerste lid, van de Tabakswet en artikel II van de Wijzigingswet 1988 Warenwet;

Gezien het advies van de Adviescommissie Warenwet van 18 september 1991, no. 14443/04;

De Raad van State gehoord (advies van 28 maart 1994, nr. W13.93.0771);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 25 augustus 1994, GVC/ADT 944441, uitgebracht mede namens Onze Minister van Economische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. Op de verpakking waarin tabaksprodukten aan particulieren worden verstrekt, wordt de volgende aanduiding gebezigd: «Brengt de gezondheid ernstige schade toe.»

2. Op de verpakking waarin sigaretten aan particulieren worden verstrekt, wordt tevens een van de volgende aanduidingen gebezigd:

- a. «Roken veroorzaakt kanker.»;
- b. «Roken veroorzaakt hart- en vaatziekten.»;
- c. «Roken tijdens de zwangerschap kan de gezondheid van uw kind schaden.»;
- d. «Niet-rokers leven gezonder.»

3. Op de verpakking waarin sigaretten aan particulieren worden verstrekt, wordt voorts vermeld:

- a. het nicotinegehalte, aangeduid met het woord «nicotine», in tienden van een milligram per sigaret;
- b. het teergehalte, aangeduid met het woord «teer», in milligrammen per sigaret.

4. Bij de aanduidingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt vermeld «k.b.», met daarachter de datum van dit besluit en «Stb.», gevolgd door het nummer van het Staatsblad waarin dit besluit is geplaatst.

Artikel 2

De aanduidingen, bedoeld in artikel 1, tweede lid, worden voor elk merk sigaretten elk in een zodanige frequentie op de verpakking van die produkten gedrukt dat daardoor op jaarbasis onderlinge verschillen in frequentie de 5 procent niet overschrijden.

Artikel 3

De in artikel 1, derde lid, bedoelde gehalten worden vastgesteld volgens de methode van ISO-norm 4387 en ISO-norm 3400. De juistheid van de aanduiding wordt geverifieerd volgens ISO-norm 8243.

Artikel 4

1. Op de verpakking van sigaretten beslaat de aanduiding, bedoeld in artikel 1, eerste lid, ten minste 4 procent van het ene grote oppervlak van de verpakkingseenheid en beslaat een aanduiding als bedoeld in het tweede lid van dat artikel ten minste 4 procent van het andere grote oppervlak daarvan.

2. De aanduidingen op de verpakkingen van sigaretten:

- a. zijn duidelijk en leesbaar;
- b. zijn vet gedrukt;
- c. zijn op een contrasterende achtergrond aangebracht;
- d. zijn niet aangebracht op een plaats waar ze bij het openen van de verpakking kunnen worden beschadigd;
- e. zijn niet aangebracht op het doorzichtige vel of op enig ander verpakkingsmateriaal dat de eigenlijke verpakking omhult.

3. Op de verpakking van andere tabaksprodukten dan sigaretten wordt de in artikel 1, eerste lid, bedoelde aanduiding zonder mogelijkheid tot verwijdering op een duidelijk zichtbare plaats tegen een contrasterende achtergrond afgedrukt of aangebracht in duidelijk zichtbare, goed leesbare en onuitwisbare letters. De aanduiding is in geen geval verborgen, bedekt of gescheiden door andere aanduidingen of afbeeldingen.

4. De aanduidingen, bedoeld in artikel 1, derde lid, zijn op de zijkant van de verpakking met duidelijk leesbare letters op een contrasterende achtergrond op zodanige wijze aangebracht dat deze ten minste 4 procent van de oppervlakte van de zijkant beslaat.

Artikel 5

Het Aanduidingenbesluit sigaretten en shag (Warenwet) wordt ingetrokken.

Artikel 6

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

2. Tabaksprodukten waarvan de verpakking niet in overeenstemming is met dit besluit, doch wel in overeenstemming is met het Aanduidingenbesluit sigaretten en shag (Warenwet), zoals dat gold voor het tijdstip van in werking treden van dit besluit, mogen bedrijfsmatig worden verstrekt of daartoe aanwezig zijn tot 1 juli 1995, indien het sigaretten betreft, en tot 1 juli 1996, indien het andere tabaksprodukten betreft, mits zij zijn verpakt vóór de datum van inwerkingtreding van dit besluit.

Artikel 7

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 8 november 1994, nr. 215.

Dit besluit kan worden aangehaald als: Aanduidingenbesluit tabaksprodukten.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 15 september 1994

Beatrix

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
E. Borst-Eilers

De Minister van Economische Zaken,
G. J. Wijers

Uitgegeven de *elfde* oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

ALGEMEEN

De Raad van de Europese Gemeenschappen heeft op 13 november 1989 een richtlijn vastgesteld betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten inzake de etikettering van tabaksprodukten (nr. 89/622/EEG, Pb EG L 359). In het vervolg van deze toelichting wordt deze richtlijn aangeduid als «de richtlijn». Artikel 2, eerste lid, van de Tabakswet bevat de bepaling dat bij algemene maatregel van bestuur in het belang van de volksgezondheid eisen worden gesteld, waaraan tabaksprodukten moeten voldoen ter zake van de aanduidingen die moeten voorkomen op de verpakking waarin zij aan particulieren worden verstrekt. Zo'n maatregel is nog niet getroffen. Wel gelden dergelijke eisen op grond van het Aanduidingenbesluit sigaretten en shag (Warenwet).

Het onderhavige besluit strekt tot uitvoering van artikel 2, eerste lid, van de Tabakswet en tot implementatie van de richtlijn. Om tot volledige implementatie van de richtlijn te komen is nog een (kleine) wijziging van de Tabakswet noodzakelijk. De omschrijving van het begrip tabaksprodukten is namelijk in de richtlijn wat ruimer dan die van de wet; weliswaar gaat het in verhouding tot de andere tabaksprodukten om bijzonder onbelangrijke tabaksprodukten, zoals pruim- en snuiftabak, doch het stellen van aanduidingseisen ten aanzien van die produkten is thans op grond van de Tabakswet niet mogelijk. Aangezien de Tabakswet óók op grond van een wijziging van voornoemde richtlijn op korte termijn wijziging zal moeten ondergaan – voorgesteld wordt een verbod op het in de handel brengen van «zuigtabak» af te kondigen – hebben wij besloten deze kleine discrepantie te herstellen in dat wetsvoorstel.

Het roken van tabaksprodukten is schadelijk voor de gezondheid. Uit onderzoek, dat in verschillende landen is uitgevoerd, is gebleken dat roken een belangrijke oorzaak is van bijvoorbeeld longkanker, hart- en vaatziekten, chronische bronchitis en dergelijke. Tevens ontstaan door het zogenoemde passief roken verhoogde gezondheidsrisico's. Deze risico's doen zich voor bij de ongeboren vrucht wanneer tijdens de zwangerschap wordt gerookt, of bij mensen die niet zelf roken, maar gedurende langere tijd in een rokerige omgeving verkeren. Het is daarom uit een oogpunt van gezondheidsbescherming van belang dat de gebruikers van tabaksprodukten worden gewaarschuwd tegen de gevaren die deze produkten veroorzaken. Dergelijke bevindingen vormden reeds de grondslag voor het bestaande Aanduidingenbesluit sigaretten en shag (Warenwet). Thans wordt zowel op internationaal niveau als in de onderscheidene Lid-Staten van de EG onderkend dat het gebruik van tabaksprodukten drastisch moet dalen en dat daarvoor alle beschikbare middelen moeten worden geïntensiveerd. Bovengenoemde richtlijn impliceert een meer stringente Nederlandse regelgeving op dit gebied.

De gezondheidsrisico's zijn niet voor alle tabaksprodukten gelijk. Wat het actief roken betreft lijken sigaretten en shag, die vaak worden geïnhaleerd, schadelijker te zijn dan sigaren of pijptabak voor zover deze althans niet worden geïnhaleerd. In de regelgeving komt dit onderscheid voornamelijk uitsluitend met betrekking tot sigaretten tot uiting. De aanduidingen op de verpakking van sigaretten moeten aan meer eisen voldoen dan die van de verpakking van andere tabaksprodukten. De Raad van de Europese Gemeenschappen heeft inmiddels overigens een nieuwe richtlijn vastgesteld, waardoor ook aan de aanduidingen op de verpakking van shag dezelfde eisen worden gesteld als aan die op de verpakking van sigaretten. Op de verpakking van alle tabaksprodukten moet ingevolge het onderhavige besluit dezelfde waarschuwing komen te staan, namelijk «Brenge de gezondheid ernstige schade toe.» Op de verpakking van

sigaretten zal bovendien een tweede waarschuwing moeten komen te staan, die regelmatig van inhoud wisselt. De tweede waarschuwing geldt dus (nog) niet voor andere tabaksprodukten dan sigaretten. Voorts zal een aanduiding van het teer- en nicotinegehalte van sigaretten moeten worden aangegeven.

Wél is met de Nederlandse shagfabrikanten overeengekomen dat zij – evenals dat thans het geval is met de sigarettenfabrikanten – het teer- en nicotinegehalte op de verpakking gaan aangeven. De daarvoor noodzakelijke methode om deze gehalten te meten is nog niet beschikbaar, maar zal zo spoedig mogelijk door het Nederlands Normalisatie Instituut worden vastgesteld.

Dit besluit leidt tot twee belangrijke wijzigingen in de huidige Nederlandse praktijk. Ten eerste komt de gezondheidswaarschuwing te staan op de verpakking van alle tabaksprodukten, voorlopig met uitzondering van produkten als snuif- en zuigtabak. Ten tweede gaat de verpakking van sigaretten voortaan twee waarschuwingen bevatten, waarvan er één regelmatig van inhoud wisselt. Met een wisselende waarschuwing hebben diverse landen reeds ervaring. Het blijkt dat daardoor de effectiviteit van de waarschuwing wordt vergroot.

Het bedrijfsmatig verstrekken of daartoe aanwezig hebben van tabaksprodukten die niet aan de etiketteringseisen voldoen, is op grond van artikel 3 van de Tabakswet verboden. Overtreding van dit verbod is een economisch delict.

Het ontwerp-besluit is op grond van artikel 12, tweede lid, van de Tabakswet in de Staatscourant bekendgemaakt; de meest betrokken organisaties zijn ook reeds daaraan voorafgaand, en ook nadien, in de gelegenheid gesteld hun commentaar te geven op een voorontwerp van, respectievelijk dit besluit. De Adviescommissie Warenwet is in de gelegenheid gesteld te adviseren over de intrekking van het door het onderhavige besluit overbodig geworden Aanduidingenbesluit sigaretten en shag (Warenwet).

Op de bekendmaking in de Staatscourant zijn enkele commentaren binnengekomen. De Nederlandse Vereniging voor de Sigarenindustrie en de Vereniging Nederlandse Kerftabakindustrie richtten hun commentaar in het bijzonder op het feitelijk ontbreken van de mogelijkheid bij sigaren en pijptabak de vereiste aanduidingen op het accijnszegel op de verpakking aan te brengen en verzochten het besluit aan te passen. Die commentaren hebben ons er mede toe gebracht artikel 4 te wijzigen, waarmee aan de verzoeken tegemoet kon worden gekomen. Ook van de Consumentenbond ontvingen wij commentaar, waarbij onder andere aandacht werd gevraagd voor controle en advisering. Ook de Adviescommissie Warenwet heeft in haar commentaar naast haar akkoordverklaring met intrekking van het Aanduidingenbesluit Sigaretten en Shag (Warenwet) enkele kritische kanttekeningen geplaatst betreffende inspraakmogelijkheden en handhaving. Ten aanzien van controle en handhaving is al verbetering opgetreden door de Regeling toezicht naleving Tabakswet (Stcr. 22 juni 1992, 117) op grond van artikel 13 van de Tabakswet, waarmee toezichthoudende ambtenaren van de Inspectie Gezondheidsbescherming zijn aangewezen. Tenslotte leverde een particulier nog commentaar op één van de voorgestelde waarschuwingsteksten («niet-rokers leven gezonder»), welke deze als te absoluut van de hand wees. In de artikelsgewijze toelichting wordt onze tekstkeuze aan de orde gesteld.

De implementatie van de richtlijn geschiedt aanzienlijk later dan de richtlijn voorschrijft. De redenen daarvan zijn de grote werkdruk op het ambtelijk apparaat, het overleg met het betrokken bedrijfsleven en tussen

de betrokken ministeries, alsmede de in artikel 12 van de Tabakswet voorgeschreven inspraakprocedure.

Deregulering

Het onderhavige besluit strekt tot uitvoering van een EG-richtlijn, alsmede van de Tabakswet, zoals hierboven reeds is aangegeven. Om te komen tot een volledige implementatie is nog een kleine wijziging van de Tabakswet noodzakelijk. Een daartoe strekkend wetsvoorstel is inmiddels ingediend (Kamerstukken II, 1993-1994, 23 762). Wat betreft de doelstelling en/of werkingssfeer vertoont het besluit geen overlappen of samenhang met andere regelingen. Er worden voor de uitvoering van het besluit geen nieuwe organen in het leven geroepen, noch nieuwe bestuursinstrumenten gecreëerd. Het Aanduidingenbesluit sigaretten en shag (Warenwet) wordt ingetrokken. Daarmee vervalt ook de rol van de Adviescommissie Warenwet op dit gebied. Voor de burgers of non-profit instellingen zijn er geen extra lasten. Voor het bedrijfsleven, namelijk de fabrikanten van tabaksprodukten, nemen de lasten wel enigszins toe. Zij zullen zorg moeten dragen voor de aanduidingen op de verpakking van tabaksprodukten conform dit besluit.

ARTIKELEN

Artikel 1, eerste en tweede lid

De waarschuwingsteksten uit het eerste en tweede lid zijn overgenomen uit de richtlijn. Artikel 4, eerste lid, van de richtlijn schrijft voor dat de tekst «Brenge de gezondheid ernstige schade toe.» moet worden aangebracht. Volgens artikel 4, tweede lid, van de richtlijn en de bijlage bij dit artikel moeten de teksten «Roken veroorzaakt kanker.» en «Roken veroorzaakt hart- en vaatziekten.» roulerend op de verpakking van sigaretten worden aangebracht. Daarnaast kunnen de Lid-Staten extra waarschuwingsteksten verplicht stellen die roulerend met de in de vorige volzin genoemde teksten op de verpakking van sigaretten moeten worden aangebracht. Deze moeten overeenkomen met de teksten die de richtlijn zelf opsomt. De waarschuwingen waaruit de Lid-Staten een keuze kunnen maken zijn de volgende:

1. Roken veroorzaakt dodelijke ziekten;
2. Roken is dodelijk;
3. Roken kan dodelijk zijn;
4. Roken tijdens de zwangerschap kan de gezondheid van uw kind schaden;
5. Bescherm kinderen: doe hen geen rook van U inademen;
6. Roken schaadt de gezondheid van uw medemens;
7. Stop met roken indien U het gevaar van ernstige ziekten wilt beperken;
8. Roken veroorzaakt kanker, chronische bronchitis en andere longaandoeningen;
9. Meer dan ... personen sterven elk jaar in ... (naam van het land) aan longkanker;
10. Elk jaar sterven ... (naam van de onderdanen van een land) door ongevallen op de weg - ... keer zoveel sterven er door te roken;
11. Roken maakt jaarlijks meer slachtoffers dan het verkeer;
12. Rokers sterven eerder;
13. Niet-rokers leven gezonder;
14. Spaar geld uit: stop met roken.

In het onderhavige besluit is de keuze beperkt tot de teksten onder 4 en 13. Bovendien zijn de twee eerdergenoemde teksten verplicht. Zo

ontstaan vier waarschuwingsteksten die elkaar afwisselen. Bij de keuze hebben verschillende overwegingen een rol gespeeld. Ten eerste is de inhoudelijke verscheidenheid van de teksten van belang, zodat zo min mogelijk dezelfde informatie in andere bewoordingen wordt verschaft. Ten tweede moeten de teksten wetenschappelijk verantwoord zijn. Ten slotte zijn de teksten die niet uitsluitend betrekking hebben op het tabaksgebruik, onze inziens minder geschikt als waarschuwing.

De vaststelling van het aantal verschillende waarschuwingsteksten is arbitrair. In dit besluit wordt gekozen voor vier verschillende teksten, waarmee enerzijds een verscherping van de huidige regelgeving wordt bewerkstelligd en anderzijds rekening wordt gehouden met het productieproces van de tabaksprodukten

Artikel 1, derde lid

Deze bepaling is voorgeschreven in artikel 3, eerste lid, van de richtlijn.

Omdat er uit overwegingen van volksgezondheid geen enkele reden is sigaretten en shag niet zoveel mogelijk gelijk te behandelen en omdat het gebruik van shag in Nederland ongeveer gelijk is aan het gebruik van sigaretten, is met de producenten van shag overeengekomen dat het teer- en nicotinegehalte van shag op de verpakking wordt aangegeven. Deze aanduiding zal niet geheel op dezelfde wijze kunnen plaatsvinden als bij sigaretten. Anders dan bij sigaretten is het bij shag niet de fabrikant, maar de consument die bepaalt welke hoeveelheid shag hij per shagje rookt. Verder bepaalt de consument de papiersoort, de wijze waarop de tabak wordt gerold en daarmee de trekweerstand, het al dan niet gebruik van filters, en dergelijke. Dit zijn factoren die van belang zijn voor de bepaling van de geïnhaleerde teer en nicotine. De hoeveelheid gebruikte tabak is echter de belangrijkste factor. De praktijk wijst uit dat 80% van de shagokers per shagje tussen de 0,5 en 1 gram tabak gebruikt, terwijl 4% het statistisch vastgestelde gemiddelde van 782 mg rookt. Hoewel een exacte norm – bijvoorbeeld het gemiddelde geconsumeerde gewicht – dus wel kan worden gesteld, zou deze de realiteit geweld aandoen. Om die reden is voor de vermelding van het teer- en nicotinegehalte van shag een norm met een bandbreedte van 0,5 tot 1 gram afgesproken. Ondanks de verminderde exactheid kan de consument een vergelijking maken tussen de shagprodukten onderling en tussen de gehalten, vermeld op de verpakkingen van sigaretten en die van shag.

Met de shagindustrie wordt nog overleg gevoerd over de uitvoering van deze afspraak.

Artikel 1, vierde lid

Artikel 4, derde lid, van de richtlijn geeft de Lid-Staten de bevoegdheid te bepalen dat de waarschuwingen tevens de instantie vermelden die de waarschuwing geeft. Gelet op het Aanduidingenbesluit sigaretten en shag (Warenwet) en het ontwerp van het onderhavige besluit dat in de Staatscourant is gepubliceerd, was dat de Kroon, hetgeen tot uitdrukking werd gebracht door het voorschrift dat de aanduiding van het desbetreffende koninklijke besluit op de verpakking van de desbetreffende tabaksprodukten wordt aangebracht. In de tekst van het ontwerp-besluit zoals dat voor advies aan de Raad van State is voorgelegd, had die instantie plaats gemaakt voor de Raad van de Europese Gemeenschappen. Dit werd tot uitdrukking gebracht door het voorschrift dat de vindplaats van de publikatie van de desbetreffende richtlijn op de verpakking wordt aangebracht. Deze wijziging had plaatsgevonden naar aanleiding van een in augustus 1993 gedaan verzoek van de sigarettenindustrie en de shagindustrie. Zij wilden graag al voorbereidingen treffen voor de noodzakelijke aanpassingen op de verpakkingen teneinde zo spoedig mogelijk aan de eisen van het onderhavige besluit te kunnen

voldoen. Het probleem daarbij zou evenwel zijn dat het nummer van het Staatsblad waarin het besluit wordt geplaatst, onbekend is. Door de aanduiding van de desbetreffende richtlijn te gebruiken, zou dit probleem worden opgelost.

Naar aanleiding van het advies van de Raad van State op dit punt is deze keuze verlaten en wordt weer uitgegaan van de Kroon als de instantie van wie de waarschuwingen uitgaan. Dit betekent dus dat op de uitgifte van het Staatsblad moet worden gewacht alvorens met de productie van de nieuwe verpakkingen kan worden begonnen. De overgangperiode voor de tabaksverwerkende industrie in artikel 6 houdt daar rekening mee.

Artikel 2

Dit artikel is overeenkomstig artikel 4, tweede lid, van de richtlijn opgesteld. Het artikel schrijft de producent voor om alle waarschuwingsboodschappen eens per jaar op de verpakking te drukken. Dit is om twee redenen van belang. Ten eerste biedt deze bepaling de garantie dat de consument in een overzienbaar tijdsbestek met verschillende waarschuwingsboodschappen wordt geconfronteerd. Ten tweede is deze frequentie voor de fabrikant eenvoudig hanteerbaar, te meer nu de bepaling een afwijking van 5% op de frequentie toelaat.

De naleving van de in dit artikel opgenomen eis, dat aanduidingen op de verpakkingen wisselend worden aangebracht, zal vooral kunnen worden gecontroleerd bij de distributeur, de importeur en de fabrikant.

Artikel 3

Dit artikel komt overeen met artikel 3, eerste en tweede lid, van de richtlijn.

Artikel 4

Artikel 4 van dit besluit is een uitwerking van de artikelen 3, derde lid, en 4, vierde en vijfde lid, van de richtlijn. Met betrekking tot de etikettering van sigaren en pijptabak wordt het volgende opgemerkt. Het is bij alle betrokkenen bekend dat de Europese Commissie in een verklaring, opgenomen in de notulen van de vergadering van de Raad van Ministers van 13 november 1989 waarbij de richtlijn werd vastgesteld, heeft aangegeven dat een waarschuwing op de accijnszegel mag worden aangebracht, mits de waarschuwing voldoet aan de voorwaarden die de richtlijn ter zake van de aanbrenging stelt. In dit verband wijzen wij er op dat volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie de objectieve draagwijdte van regels van gemeenschapsrecht slechts uit deze regels zelf volgt, rekening houdend met haar context. Een verklaring van de Europese Commissie kan daarop geen enkele invloed hebben. Aan zo'n verklaring kan derhalve geen rechtskracht worden ontleend.

Gelet op artikel 4, vijfde lid, van de richtlijn, kan de accijnszegel voor sigaren of pijptabak aan de daarin opgenomen eisen betreffende de contrasterende achtergrond en de duidelijk zichtbare, goed leesbare en onuitwisbare letters voldoen. Hetzelfde geldt naar onze mening voor de eis dat de waarschuwing niet mag zijn verborgen, bedekt of gescheiden door andere aanduidingen of afbeeldingen. Op grond van de artikelen 45, eerste lid en 47, eerste lid van de Uitvoeringsregeling accijns, Stcrt. 1991, 252, die betrekking hebben op de bevestiging van accijnszegels op de verpakking van tabakasproducten, voldoet de accijnszegel aan de eis dat de waarschuwing niet kan worden verwijderd.

Artikel 6

Dit artikel is gebaseerd op artikel 9, tweede lid, van de richtlijn.

Het onderhavige besluit wordt later gepubliceerd dan de richtlijn voorschrijft als uiterste datum van inwerkingtreding. Het betrokken bedrijfsleven moet zich echter kunnen instellen op de nieuwe voorschriften en daarnaast de gelegenheid hebben de oude voorraden in de handel te brengen. Dit artikel geeft het bedrijfsleven daartoe de nodige tijd. Tabaksprodukten die op de dag van inwerkingtreding van dit besluit voldoen aan de eisen van dit besluit kunnen uiteraard onmiddellijk in de handel worden gebracht. Op deze wijze worden mogelijke handelsbelemmeringen die zouden voortvloeien uit de late implementatie van de richtlijn, voorkomen.

Het opnemen van de overgangstermijn in het tweede lid van het onderhavige artikel, die de tabaksindustrie in staat stelt zich op de nieuwe voorschriften in te stellen, houdt tevens in dat gecontroleerd moet kunnen worden of na de datum van inwerkingtreding van het onderhavige besluit in de handel gebrachte tabaksprodukten die niet in overeenstemming zijn met het besluit, inderdaad vóór die datum zijn verpakt.

De Inspectie Gezondheidsbescherming is bevoegd tot het verrichten van administratieve controles bij de tabaksindustrie, hetgeen onder meer inhoudt het controleren van aankopen, voorraden en verkopen van tabaksprodukten en verpakkingsmateriaal. Afleveringsbonnen van de fabrikant aan de groothandel alsmede facturen geven aan wanneer het verpakte produkt de producent heeft verlaten. De producenten brengen zelf productiecodes aan op grootverpakkingen. Aan de hand daarvan kan precies worden vastgesteld wanneer een partij is geproduceerd.

De Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
E. Borst-Eilers

De Minister van Economische Zaken,
G. J. Wijers